

Richtlijn betreffende aanvallen tegen informatiesystemen ter vervanging van Kaderbesluit 2005/222/JBZ

Dit voorstel voor een richtlijn heeft als doel het harmoniseren van het strafrecht in de EU-lidstaten op het gebied van aanvallen tegen informatiesystemen en het verbeteren van de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten. Achtergrond van het voorstel is dat er bewijs bestaat voor steeds gevaarlijker wordende en terugkerende aanvallen op belangrijke informatiesystemen en dat de door cybercriminelen gebruikte apparatuur steeds geavanceerder wordt. Het voorstel houdt in het bijzonder rekening met het gebruik van 'bot-nets', een term die duidt op een netwerk van computers die zijn geïnfecteerd door malware en gebruikt worden voor cyberaanvallen. De voorgestelde richtlijn bouwt voort op de Conventie tegen Cybercrime, die in 2001 in het kader van de Raad van Europa tot stand kwam, en vervangt Kaderbesluit 2005/222/JBZ van 24 februari 2005.

Lidstaten worden verplicht een aantal opzettelijk verrichte handelingen strafbaar te stellen. Het betreft illegale toegang tot informatiesystemen (artikel 3), illegale verstoring van het functioneren van een informatiesysteem (artikel 4) en illegale verstoring van computerdata (artikel 5). Deze handelingen werden ook reeds in het vigerende Kaderbesluit genoemd. Een nieuw element is dat ook het illegale onderscheppen van computerdata met technische hulpmiddelen strafbaar gesteld dient te worden (artikel 6). Verder dienen de lidstaten de strafbaarstelling te bewerkstelligen van de productie, verkoop, import e.d. van instrumenten waarmee de voornoemde strafbare feiten gepleegd kunnen worden (artikel 7). Ook dit is een nieuw element ten opzichte van het thans geldende Kaderbesluit. De op te leggen straffen dienen effectief, proportioneel en afschrikwekkend te zijn (artikel 9).

Een verdere noviteit is dat het voorstel voorziet in strafverzwarende omstandigheden. Het gaat dan om het plegen van cybermisdrijven binnen het kader van een criminele organisatie, grootschalige aanvallen of aanvallen die aanzienlijke schade opleveren en aanvallen waarbij de ware identiteit van de dader verhuuld wordt ten koste van de identiteit van een ander (artikel 10). Het voorstel bevat verder bepalingen over aansprakelijkheid van en straffen voor rechtspersonen (artikelen 11 en 12), rechtsmacht (artikel 13) en uitwisseling van informatie (artikel 14). De lidstaten dienen te zorgen voor een systeem voor het vastleggen, produceren en verschaffen van statistische data betreffende de in de richtlijn genoemde strafbare feiten (artikel 15).